

Waterval, tien jaar leven met kanker

Auteur: Kitty Trepels van Mil

Kitty, theatermaakster en schrijfster van het boek, leefde al jaren met angst voor kanker. Borstkankerfobie noemt ze het. In 2010 krijgt ze zowaar zelf de diagnose borstkanker.

In de afgelopen tien jaar schrijft Kitty vijf theatersolo's over haar ziekte: 'Vals plat', 'Ik heb nog iets op mijn lever', 'Niemandland', 'Kreeft' en 'Waterval'. Alleen met de laatste heeft ze (nog) niet op de planken gestaan. Alle solo's zijn in dit boek opgenomen, net als interviews met mensen die het leven van Kitty met kanker van dichtbij meemaken, zoals haar zusje en goede vrienden die op Menorca wonen. Een plek waar Kitty graag komt.

Een aantal van de titels van de theatersolo's geven het verloop van haar ziekteproces goed weer. Ze start met de genezende behandeling, waarbij haar borst wordt geamputeerd. Na vijf jaar worden uitzaaiingen in de lever gevonden. Vanaf dan leeft Kitty met palliatieve behandelingen. Kreeft en waterval zijn metaforen voor de kanker en haar ziekteproces.

Het boek bevat de oorspronkelijke toneelteksten. Het is opgedeeld in scènes en er wordt soms verteld wat Kitty doet: 'Kitty luistert', 'Kitty draait een oor richting het publiek', etc. Hoewel je misschien verwacht dat dit afleidt van het verhaal, ondersteunt het juist de korte, kernachtige en rake teksten.

In het boek komen zaken aan bod die je als patiënt zeker herkent. In de omgang met artsen, verpleegkundigen en haar omgeving handelt Kitty direct vanuit haar gevoel. Als ze voor de eerste chemo in het ziekenhuis komt, is het eerste wat ze zegt: "Ik doe het niet". Er is wat overredingskracht nodig om haar deze behandeling toch te laten ondergaan. En ook voorafgaand aan de borstamputatie protesteert ze behoorlijk. Dit impulsieve gedrag komt ook naar voren in andere situaties die ze beschrijft. Kitty heeft niets geleerd van de kanker, maar wel door de kanker. Namelijk dat sommige clichés kloppen en dat het zichtbaar maakt wie je bent als je geen masker meer hebt om je achter te verschuilen.

Bijzonder zijn de QR-codes in het boek, waarmee je bijvoorbeeld naar een liedje, het geluid van een MRI-scan of trailer van haar voorstelling gaat. Dit interactieve deel van het boek, maakt het verhaal nog beeldender en versterkt het gevoel dat ze op wil roepen. De verhaallijnen uit de theatersolo's zijn herkenbaar en je leeft echt mee met Kitty. Het boek is een aanrader!

Recensie geschreven door: Lettie Vaatstra